

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

תוכן עניינים

- א. פסח שעִיברה שנתה ושלמים הבאים מחמת פסח לכל מצות שלמים שיטענו סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק.....1
- ב. לימד על העו שאינה טעונה אליה.....2
- ג. למותר פסח שקרב שלמים.....2
- ד. חד לעיברה זמנו ועיברה שנתו וחד לעיברה זמנו ולא שנתו וחד ללא עיברה לא זמנו ולא שנתו.....3
- ה. חטאת ששחטה על מנת שיתכפר בה נחשון כשירה אין כפרה למתים.....4
- ו. חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דמומאת מקדש וקדשיו ... מתני כולהו לפסולא מ"ט ושחט אותה לחטאת לשם אותה חטאת.....5
- ז. חטאת חלב ששחטה על מי שמחוייב חטאת דם וחטאת עבודת כוכבים פסולה5
- ח. על מי שמחוייב חטאת נזיר וחטאת מצורע כשירה.....6
- ט. שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה ... פסולה ... מחשבין מעבודה לעבודה...7

דף ט.

א. פסח שעִיברה שנתה ושלמים הבאים מחמת פסח לכל מצות שלמים שיטענו סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק

כבר התבאר במסכת פסחים דף צו: שפסח¹ שעברה שנתו, כלומר שהפרישו לשם פסח קודם הפסח ועד שלא הגיע הפסח עברה שנתו, ושלמים הבאים מחמת הפסח כגון תמורתו או פסח שנתכפרו בעליו באחר, הרי הם כשלמים לכל דבר, נאכלים לשני ימים ולילה אחד², טעונין סמיכה, ונסכים,

¹ רמב"ם שם הלכה ז

² כך דייקו האחרונים בלשון הרמב"ם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

ותנפת חזה ושוק מה שאין כן בפסח. וי"א³ שמכיון שמתחלתו אינו נאכל אלא ליום ולילה אף סופו כן.

ב. לימד על העז שאינה טעונה אליה

עוד התבאר שם שהאליה⁴ היא בכלל האמורים הנקטרים על גבי המזבח, מהקרבנות הנאכלים שממין הכבשים, שנאמר בשלמים של כבש זכר או נקבה (ויקרא ג פסוק ט) והקריב מזבח השלמים אשה לה' חלב האליה תמימה וגו', ובכבשת הטאת נאמר (שם ד פסוק לא) ואת כל חלב האליה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים וגו', ובא לרבות את האליה, ובאשם, איל או כבש, נאמר (שם ז פסוק ג) ואת כל חלב הקריב ממנו את האליה וגו', ובמלואים נאמר (שמות כט פסוק כב) ולקחת מן האיל החלב והאליה וגו'.

ובפסח יש ריבוי מיוחד להאליה, שנאמר בשלמים (ויקרא ג פסוק ז) אם פשב הוא מקריב וגו', שהוא מיותר, שהרי כתוב אחריו ואם עז קרבנו, וממילא נדע שעד עכשו מדבר בכבש, שכן מתחילה הפרשה ואם מן הצאן קרבנו, ואין לך עוד בצאן אלא כשב, ולפיכך דרשו כשב, לרבות את הפסח לאליה, אף על פי שעל ידי כך אין הפסח שלם.

מקרבן של עזים אין מקטירים את האליה, שנאמר (שם פסוק יב) ואם עז קרבנו, הפסיק הענין ללמד שאין העז טעונה אליה, שהמלה ואם מפסיקה בין כשב לעז לחלק ביניהם.

אף בקרבנות של שור אין מקטירים את האליה, שלא הוזכרה האליה בתורה באימוריו.

ג. למותר פסח שקרב שלמים

³ רמב"ן ויקרא פרשת צו פרק ז פסוק טו
⁴ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק א הלכה יח

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

כבר התבאר במסכת פסחים דף ע: ולעיל דף ז: שהמפריש⁵ מעות לפסחו והותירו, יביא המותר שלמים, ואין המעות חולין מאחר שכבר הקדיש אותן לשם פסח.

דף ט:

ד. חד לעיברה זמנו ועיברה שנתו וחד לעיברה זמנו ולא שנתו וחד ללא עיברה לא זמנו ולא שנתו

פסח שלא⁶ בזמנו ששחטו כשר אם שחטו לשם קרבן אחר ושם שלמים עליו לכל ענין ואין⁷ חילוק בין עבר זמנו ללא עבר בין עבר שנתו ולא עבר.

ואם שחטו לשם פסח או סתמא פסול⁸. ואם שחטו לשמו ושלא לשמו כשר⁹. כמו שהתבאר במסכת פסחים דף ס:

וכבר התבאר שם דף סא. שהפסח¹⁰ ששחטו שלא בזמנו בסתם או לשם פסח¹¹, אך שלא לשם בעליו¹² נעשה כמי שאין לו בעלים בזמנו ופסול.

⁵ רמב"ם הלכות קרבן פסח פרק ד הלכה י אך הממנה אחרים על פסחו ועל חגיגתו, הרי המעות שיקח מהן בחלקם חולין, אף על גב שהקדישו אותן, היינו שיורא בעלמא דקא משייר שיהיו חולין לבעל הפסח דכי אפרשיה אדעתא דהכי הוא דהפריש ליה אף על פי שזה הפריש מלה לפסחו וזה הפריש מעות לפסחו ולקח ממנו המעות ומנחו על פסחו הרי המעות חולין שעל מנת כן הקדישו ישראל את פסחיהן ואת חגיגתן ואת מעות פסחיהן וחגיגתן.

⁶ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק טו הלכה יא

⁷ תורת הקדשים שם ו: אות ר

⁸ ליקומי הלכות זבחים ו: בתורת הקדשים אות ק והרמב"ם ל הזכירו אלא הזכיר רק ביום י"ד ועיין צ"ח כאן שעורר על זה ולדעתו פסח בשאר ימות השנה חוץ מיום י"ד בין לשמו ובין שלא לשמו כשר "דס"ל דבשום פעם בשאר ימות השנה פסח לא בעי עקירה ואפי' שחטו לשם פסח כשר, דשלמים לשם פסח שחט".

⁹ זה פשוט שזה הלכה פסוקה היא ולא מצינו בש"ס חולק על דברי רבא צ"ח על דף זה

¹⁰ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק טו הלכה יא

¹¹ לדעת הראשונים תוס' ושאר ראשונים שהזכירו לעיל דף ס: בלא"ה פסול שכל שלא עקר שם פסח ממנו פסול בשאר ימות השנה אפי' שחט לשם בעליו, אלא דהו"א דשינוי בעלים יהוה עקירה כמו ששינוי קודש מהוה עקירה וקמ"ל שהיו כאין לו בעלים ואינו עקירה ופסול. כמשי"כ תוד"ה נעשה, כאן, ועיין צ"ח סב: ד"ה מתיב. ולדעת הרמב"ם שמכשיר גם בשחט לשם פסח, צ"ל שודאי אם שחט לשם פסח פסול ששם פסח עליו אלא שמקריבו בתורת שלמים, וכאן מדובר בשחט סתם ואעפ"כ שם פסח עליו לענין שצריך שיהיה לו בעלים.

¹² ולכאורה השיטת תוס' לעיל דף ס. דפסול שינוי בעלים אינו אלא בזריקה צ"ל דאיירי בשחט לזרוק שלא לשם בעליו, אמנם אין נ"מ שהרי בלא"ה פסול לדעת תוס' שהרי לא עקר שם פסח מיניה.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אך¹³ אם עקר שם פסח ממנו ושחטו לשם שלמים או קרבן אחר, שנתבאר לעיל דף ס: שהוא כשר והרי הוא כשלמים, אזי גם שינוי הבעלים אינו מעכב.

ה. חטאת ששחטה על מנת שיתכפר בה נחשון כשירה אין כפרה למתים

חטאת ששחטה¹⁴ לשם מת כלומר על מנת שיתכפר בה מת ואפילו יודע שהיה המת חייב חטאת מחיים¹⁵, כשירה¹⁶, ולא עלתה לבעלים שאין כפרה למתים¹⁷.

וכן כששחטה¹⁸ לשם חרש שוטה וקטן שאין נקראים מחוייב כמותו, וכן אם שחטה לשם בן נח.

וכן אם כששחטה לשם המחוייב חטאת וזה המחוייב כבר הקריב חטאתו¹⁹, כשירה, שהרי עתה אינו מחוייב כמותו²⁰.

¹³ ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קנ סעיף ב

¹⁴ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק טו הלכה ט

¹⁵ זבח תודה שם

¹⁶ בכס"מ שם "מימרא דרבא שם" ואולי צריך לגרוס רב כדאיתא לפנינו וצ"ע.

¹⁷ ועי' הוריות ו' א' כריתות כ"ו א' ספרי שופטים פיסקא ר"י דיש כפרה למתים מ"מ המת אינו מחוייב להביא כפרה דאין חטאת לאחר מיתה וא"כ אינו נקרא מחוייב כפרה כמותו. הר המוריה שם. ולא שייך בו וכפר, אז אף על פי שאין הקרבן עולה לבעלים לשם חובה בכ"ז כשר הוא ונוהגין בו כל העבודות וכל הדינין השייכים בו.

¹⁸ ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קנ סעיף ח

¹⁹ ולכאורה זה דוקא אם ממש עתה הקריב אך אם עבר זמן וכגון שיצא מבית המקדש ששייך שעבר אעשה כגומן עשה דת"ת או שעבר בינתיים זמן ק"ש אם הרי אפשר שיש לו עשה הצריך כפרה ופסל והרי הוא כמי שאינו מחוייב כלום

²⁰ ויש להסתפק אם זה המחוייב כבר הביא חטאתו ונשחט אלא שעדיין לא נזרק דמו, אם שחטו חטאת זו לשמו אם מקרי מחוייב כמותו ופסולה, או לא מקרי מחוייב כמותו וכשירה. ונראה דקודם הזריקה עדיין מקרי מחוייב כמותו ופסולה. [ואף על גב דגבי עולה מוכח מרש"י שהבאנו בסעיף הקודם דמיד כשהפרישה לא שייכי העשה גבי חטאת זהו בעשה שאין החטאת עיקרו, אבל המחוייב חטאת וודאי דעד הזריקה מקרי מחוייב כמותו]. ערוך השולחן שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

ו. חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דטומאת מקדש וקדשיו ... מתני כולוהו לפסולא מ"ט ושחט אותה לחטאת לשם אותה חטאת

חטאת ששחטה²¹ לשם אדם אחר שהוא מחוייב חטאת, אפילו חטאת שאינה קבועה, הרי זו פסולה²², וי"א²³ שיש להחמיר שפסולה היא. אך אינה פסולה בודאי. ונ"מ שאין להביא אחרת.

ז. חטאת חלב ששחטה על מי שמחוייב חטאת דם וחטאת עבודת כוכבים פסולה

כבר התבאר לעיל דף ז. שחטאת²⁴ ששחטה לשם חטא אחר, כגון שבאה על אכילת חלב, ושחטה על אכילת דם פסולה.

וכבר התבאר לעיל דף ו: שהמפריש²⁵ חטאתו על החלב שאכל לא יביאנה על השבת שחלל, או על הדם שאכל שנאמר (שם ד פסוק כח) וְהָבִיֵא קֶרְבָּנוּ

²¹ רמב"ם שם הלכה ז

²² כך הוא לשון הרמב"ם שם הלכה ז "אפילו חטאת שאינה קבועה הרי זו פסולה" וכ"כ בהר המוריה שם ובהלכה ו בדעתו וכ"מ בתורה שהרי נזיר כזו: ועיין באחרונים שתמהו בזה אמאי פסלה בודאי ועיין בערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קנ סעיף ו תי' מדאמרינן לעיל (ו, א) דחטאת ששחטה על מי שאינו מחוייב כלום פסולה והוא הדין האחרון שנתבאר, והנה הרמב"ם כתב הטעם שמא מחוייב הוא ואינו יודע וקיצר בדבריו ובגמ' אמרו שאין לך אדם בישראל שאינו מחוייב עשה ואמר רבא חטאת מכפרת על חייבי עשה וכו' ע"ש, וכיון דחייבי עשה מקרי מחוייב כמותו ק"ו בחטאת שאינה קבועה דמקרי מחוייב כמותו. [ואף על גב דבשניהם הוי רבא, י"ל דבתר מימרא זו פשיט ליה בעייתו]. ועיין באבהא"ז שם דלפי"ז גם אם זרקו הדם החטאת פסולה, וחייב להביא חטאת אחרת, ובהרבה מקומות אין הרמב"ם פוסק כן בספיקי דבעיות שעלו בתיקו, ותי' דכאן התורה פסלה שינוי בעלים מקרא דוכפר עליו ולא על חבירו, אלא דדרשינן חבירו דומיא דידיה שמחוייב כפרה כמותו, והך דרשא דמחוייב כפרה כמותו מפקיע מדין פסול של שינוי בעלים היכי דחובו של חבירו לא ה' חיוב כמותו וכו' הוא ספק מה נקרא כמותו, אי סגי במה שחבירו ג"כ מחוייב חטאת. או דבעינן שיתחייב דוקא חטאת קבועה, וכיון דבפשטא דקרא כתיב שינוי בעלים ויש כאן ספק אם מה שאין חבירו מחוייב חטאת קבועה לא נקרא מחוייב כפרה כמותו, או דהוי מחוייב כפרה כמותו מוקמינן דינא אסתמא דדין שינוי בעלים דהוי פסול ולא ממעטינן מספק דלא הוי כמותו שלא יהי נפסל,

²³ תורת הקדשים שם אות ע

²⁴ רמב"ם שם הלכה ו

²⁵ רמב"ם הלכות שגגות פרק ג הלכה ג – ד והכא חידש שאפילו שחייב בחטאת על חטא אחר לא מהני

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

שְׁעִירַת עֲזִים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא עַד שִׁיחִיה קָרְבָּנוּ לַשֵּׁם חֲטָאוּ לֹא שִׁיקְרִיבְנָה מִחֲטָא עַל חֲטָא, וְאִם הַקָּרִיב פִּסְלָה²⁶.

יתר על זה אמרו הפריש חטאתו על חלב שאכל אמש לא יביאנה על חלב שאכל היום ואם הביא כפר²⁷, וי"א²⁸ שלא כפר.

ח. על מי שמחוייב חטאת נזיר וחטאת מצורע כשירה

חטאת הבאה על שגגת כרת ששחטה לשם מי שמחוייב חטאת נזיר וחטאת מצורע, וי"א²⁹ שכשרה שכיון שאינן באין לכפרה אינן מחוייב כמותה ואינו נחשב שינוי בעלים. וי"א שפסולה כיון שרוצה לעוקרו ממה שהיה בתחילה³⁰.

²⁶ ועיין בזבח תודה דף ו. שהקשה מדרבא לעיל דף ז. שחטאת ששחטה לשם חטאת כשרה ויסתור ברייתא דפסולה ועוד למה לא הביא הש"ס פלוגתא בזה והיא מתור"ה שהרי נזיר כזו: וכתבו היה מדקדק הר"ם דאמר בפ"ק דזבחים (דף מ:): חטאת חלב ששחטו לשם חטאת דם כשרה והכא אמר דלא כיפר ויש לחלק דהתם מיירי שלא היה חייב שתייהם כי אם חטאת חלב ולכך עדיף אבל הכא שנתחייב שתיהן הוי עקירה יותר ועוד יש לומר דודאי לענין להתכפר בו בשביל חטאת חלב שהיתה עומדת לכך איכא מאן דאמר כשרה אבל הכא איירי להתכפר בו משום חטאת דם שרוצה לעוקרו ממה שהיה מתחילה לכך לא כיפר. וברמב"ם משמע שלא חילק בכך ובכל אופן פסל, וכתב שם שלולי דברי הרמב"ם ותוס' היה מחלק בין היכא שהבעלים שינה אם כן גילה בדעתו שאינו חפץ להתכפר על מה שהפריש אלא על חטא אחר ולהכי פסל שכאילו אמר לא יתכפר לי חטאת זה ובהכי איירי בסוגיין אך רבא איירי שהכהן שינה ובזה אינו פוסל כיון שאינו שינוי קודש והבעלים רוצה להתכפר בהא. ולהלכה פסק להחמיר כדעת הרמב"ם וכן בתורת הקדשים שם ס

²⁷ גרסת הר"י קורקוס וכן משמע ברמב"ם מעילה ד הלכה ה כמשי"כ בלח"מ שרק בהפריש מחטא לחטא אחר כחלב ודם ולא כיפר ולא הזכיר מחטא לאותו חטא, וכ"כ בחדושי מים חיים

²⁸ מובא בלח"מ גרסא זו בדברי רבינו וכן עיין במעשה רקח וכן היה גרסת התו"ט ועיין הר המוריה שם

²⁹ תורת הקדשים שם אות ע מעשה רקח שם הלכה ו ותמה אמאי לא הזכירו הרמב"ם וכתב לענ"ד דבר פשוט הוא דכיון דחטאת נזיר וחטאת מצורע עולות נגהו הרי כתבו רבינו לקמיה דאם שחטה לשם אחר שהוא מחוייב עולה ה"ז כשרה וכו' משום דאין כאן חבירו דומיא דידיה וכו' וכן מצאתי להרב ברכת הזבח ז"ל. וכן במרכה"מ.

³⁰ הר המוריה פסולי המוקדשין פרק טו הלכה ו וכתב כ"ש אם שחטה לשם חטאת נזיר ומצורע או לשם חטאת דמטמא מקדש דפסולה, וכ"מ בתוס' נזיר ד"ה שהרי, וכ"כ בערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קנ סעיף ו וכתב דאחרי מימרא זו שאין לך אדם מישראל וכו' אידחייה לה הך מימרא מק"ו, דמה חייבי עשה נכללו בחטאת ק"ו חטאת נזיר ומצורע שיש בהם חטא, דבנזיר כתיב: וכפר עליו מאשר חטא על הנפש, ומצורע בא על חטא דעל ז' דברים ננעים באים, ולכן אף על גב דעיקר החטאת הוא להכשיר מ"מ פשיטא דלא גריעא מעשה דמקרי מחוייב כמותו. וואף על גב דפריך שם למה על חייבי עולה כשירה ומתרין מקיבעא לא מכפרי וכו', ופירש"י הלכך כי מפריש עולה שייכי כולו עשה אעולה ותו לא שייך חטאת גביה ע"ש, וא"כ גם בחטאת נזיר ומצורע כן, מ"מ לא דמי דסוף סוף שם חטאת עליהם והרבה דומים יותר מחייבי עשה כמובן ע"ש.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

ט. שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה ... פסולה ...

מחשבין מעבודה לעבודה

חטאת ששחטה לשמה³¹, וחשב בשעת השחיטה לזרוק דמה שלא לשמה הרי זו פסולה, וכן אם קיבל או הוליד לזרוק שלא לשמה, הרי זו פסולה. לפי שמחשבין מעבודה לעבודה³², וזאת המחשבה שחשב בשעת השחיטה, כאילו חשבה בשעת זריקה³³ ולפיכך פסולה.

אבל אם שחט לשמה ע"מ לקבל שלא לשמה או להוליד שלא לשמה וכן אם חשב מקבלה להולכה לאו כלום הוא ואינו פוסל³⁴.

וכן שוחט או מקבל מוליד או זורק ע"מ להקטיר שלא לשמה אינו כלום שהרי גם בהקטרה עצמה אין פוסל מחשבת שלא לשמה³⁵.

וכן גבי פסח כבר התבאר במסכת פסחים דף ס. שאם שחט את הפסח במחשבת לשמה³⁶, וחשב בשעת השחיטה לזרוק דמה שלא לשמה וכן אם קיבל או הוליד לזרוק שלא לשמה, הרי זו פסולה. לפי שמחשבין מעבודה לעבודה, וזאת המחשבה שחשב בשעת השחיטה כאילו חשבה בשעת זריקה ולפיכך פסולה.

³¹ רמב"ם שם הלכה י

³² דדוקא משחיטה לזריקה מחשבין אבל משחיטה לקבלה לא דהא מפיגול יליף לה ופיגול לא הוי במחשבה דשחיטה לקבלה וכן ק"ו דרב אשי דיליף משינוי בעלים לא הוי אלא משחיטה לזריקה. ודע דלאו דוקא משחיטה לזריקה דה"ה מקבלה לזריקה או מהולכה לזריקה. ולא מעטו התוס' אלא מחשב מעבודה לעבודה שאינה זריקה אבל מחשב באחת משלש עבודות לזריקה מחשבין דומיא דפגול ומ"מ שם

³³ נראה בעיני פשוט, דאף דמחשבין מעבודה לעבודה בפגול לכ"ע, היינו אם חשב בעת שחיטה ע"מ לזרוק חוץ לזמנו, דבא הפסול בזריקה או בעבודה האחרת, אבל אם חשב בשעת שחיטה ע"מ לזרוק לאכול חוץ לזמנו, בכי הא לא מיפסל לכו"ע, ודוקא בשוחט ע"מ לזרוק שלא לשמו מחשבין לר"י, דבעת הזריקה נגמר הפסול, דנזרק שלא לשם אותו זבח, וכן בכלם, משא"כ אם שחט במחשבת זריקה על מנת לאכול חוץ לזמנו, ולא שחשב בעת השחיטה לאכול חוץ לזמנו הוא לא חשב כלל על מחשבת פיגול, ואם האכל יאכל כתיב, שחשב במחשבת אכילה, וז"ב לדעתו. או"ש שם

³⁴ תוס' זבחים ט ד"ה מחשבין ומל"מ שם י ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קנ סעיף יז

³⁵ אף על גב דישנו בפגול, משום דלשמה לא שייך רק עד אחר הזריקה.

³⁶ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק טו הלכה י

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אבל אם שחט לשמה ע"מ לקבל שלא לשמה או להוליך שלא לשמה וכן אם חשב מקבלה להולכה לאו כלום הוא ואינו פוסל³⁷.

וכן שוחט או מקבל מוליך או זורק ע"מ להקטיר שלא לשמה אינו כלום שהרי גם בהקטרה עצמה אין פוסל מחשבת שלא לשמה³⁸.

וכן בכל הקרבנות הדין כנזכר לענין שלא יעלו לבעלים לשם חובה³⁹.

י"א⁴⁰ שמחשבת שינוי בעלים אינו פוסל אלא במחשב באחת מהעבודות לזרוק בשינוי בעלים, אך אם לא חישב לזרוק בשינוי בעלים אינו פוסל. וי"א⁴¹ שאם חישב בכל אחת מהעבודות שעושה את הפסח לשם בעלים אחרים, גם אם לא חישב על הזריקה פסול, אך אם חישב עבודה מסויימת חוץ מזריקה תהיה לשם בעלים אחרים. כגון כששוחט שהשחיטה תהיה לשם בעלים אחרים, אינו פוסל וכן בקבלה וכן בהולכה.

³⁷ תוס' זבחים ט ד"ה מחשבין ומל"מ שם י ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קנ סעיף יז

³⁸ אף על גב דישנו בפיגול, משום דלשמה לא שייך רק עד אחר הזריקה.

³⁹ תורת הקדשים ז. אות ת

⁴⁰ תוס' זבחים ב משום דשינוי בעלים לא שייך אלא בכפרה וכפרה לא הוי אלא בזריקה. עיין מל"מ שם ה"א

⁴¹ הרמב"ם שלא חילק ומובאת מחלוקת זו בליקוטי הלכות זבחים ז. בזבת תודה ד"ה ומה במקום ובתורת הקדשים ב: אות ג

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

